

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 09, 2013

Nummer 9, 2013

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2013:BZ7834](#) 09-04-2013

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2013:BZ7827](#) 09-04-2013

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2013:BZ8465](#) 21-03-2013

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2013:BZ9130](#) 13-02-2013

RECHTSPRAAK

Geen matigingsbevoegdheid in het kader van kinderalimentatie. Stiefouder naast ouders onderhoudsplichtig

De minderjarige is geboren uit het ontbonden huwelijk van de moeder en de vader. De moeder is op enig moment hertrouwd en de minderjarige draagt inmiddels de geslachtsnaam van de stiefvader. De moeder en de stiefvader doen er alles aan om de vader volledig uit het leven van de minderjarige verbannen, maar zij willen desondanks dat de vader kinderalimentatie gaat betalen.

De vader stelt dat de moeder haar recht op kinderalimentatie heeft verspeeld. De rechtbank volgt die stelling niet en overweegt dat matiging van alimentatie slechts mogelijk is ten aanzien van jong-meerderjarige en meerderjarige onderhoudsgerechtigden. Ten aanzien van minderjarigen geldt deze matigingsgrond derhalve niet. De vader is daarom onderhoudsplichtig tegenover de minderjarige.

De rechtbank begroot de behoefte van de minderjarige en bepaalt dat de vader slechts voor één derde deel in die behoefte dient te voorzien. Het resterende deel van de behoefte van de minderjarige komt ten laste van de moeder en de stiefvader. De rechtbank onderbouwt deze beslissing met de overweging, dat de onderhoudsverplichtingen van de ouder en de stiefouder in beginsel van gelijke rang zijn, maar dat de omvang van ieders onderhoudsverplichting afhangt van alle omstandigheden van het geval. In dat kader weegt de rechtbank mee dat de vader en de moeder al ruim tien jaar met elkaar in een juridische strijd zijn verwickeld omtrent het recht op omgang met de minderjarige. De vader heeft al jaren geen contact meer met de minderjarige. De stiefvader vervult daarentegen een belangrijke rol in het leven van de minderjarige. Onder deze omstandigheden acht de rechtbank bovengenoemde verdeling van de kosten van de minderjarige gerechtvaardigd. Na een draagkrachtberekening oordeelt de rechtbank dat de vader en de stiefvader beiden over voldoende draagkracht beschikken om hun eigen aandeel in de kosten van de minderjarige te kunnen voldoen.

De moeder is niet-ontvankelijk in haar verzoek om de beschikking uitvoerbaar bij lijfswang te verklaren. Een dergelijk verzoek moet immers bij een afzonderlijke dagvaardingsprocedure worden ingediend (artikel 586 Rv).

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 13-02-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:BZ9130

Zaaknummer: C/15/193172 / FA RK 12-1866

Wetsartikelen: 1:392 BW en 1:399 BW

RECHTSPRAAK

Artikel 3 lid 1 IVRK rechtvaardigt afwijking van driejaarstermijn artikel 1:253t BW. Wetshistorische interpretatie

De ouders van de minderjarige zijn na hun echtscheiding gezamenlijk belast gebleven met het ouderlijk gezag over de minderjarige. De moeder trouwt opnieuw, maar ook dat huwelijk strandt na negen jaar. Gedurende het huwelijk was de stiefvader de primaire opvoeder van de minderjarige. De minderjarige woont nog steeds bij haar stiefvader en beschouwt hem als haar vader. Met haar echte vader heeft de minderjarige summier contact. De moeder en de stiefvader verzoeken de rechtbank het ouderlijk gezag van de vader te beëindigen en beiden te belasten met het gezamenlijk ouderlijk gezag over de minderjarige. De vader stemt in met de verzoeken.

De rechtbank stelt voorop dat het gezamenlijk ouderlijk gezag kan worden beëindigd, indien voldaan is aan de vereisten van artikel 1:253n BW juncto artikel 1:251a, eerste en derde lid, BW. Anders dan de moeder, is de stiefvader niet-ontvankelijk in zijn verzoek, omdat hij niet tot de wettelijke kring van personen behoort die een dergelijk verzoek kan doen (artikel 1:253n lid 1 BW). Gelet op de feitelijke situatie, oordeelt de rechtbank dat het in het belang van de minderjarige noodzakelijk is, dat het gezag over haar voortaan alleen aan de moeder toekomt. Het verzoek om de stiefvader samen met de moeder te belasten met het gezag over de minderjarige, toetst de rechtbank aan de voorwaarden van artikel 1:253t, eerste en tweede lid, BW. De rechtbank stuit in haar beoordeling op het probleem dat niet voldaan is aan de vereiste driejaarstermijn, gedurende welke termijn de moeder alleen met het gezag over de minderjarige belast moet zijn geweest. De rechtbank overweegt af te wijken van die termijn op grond van artikel 3, eerste lid, van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK). Voornoemde verdragsbepaling schrijft immers voor dat bij alle maatregelen betreffende kinderen, ook indien deze genomen worden door rechterlijke instanties, de belangen van het kind de eerste overweging dienen te zijn. Volgens de rechtbank vergen de belangen van de minderjarige dat de juridische situatie in overeenstemming wordt gebracht met de feitelijke situatie, temeer nu de minderjarige waarschijnlijk tot aan haar meerderjarigheid bij de stiefvader zal blijven wonen. Bovendien is de vereiste driejaarstermijn slechts gesteld om lichtvaardig gebruik van de in dit artikel gecreëerde mogelijkheid, tot verkrijging van

gezamenlijk gezag, te voorkomen (Kamerstukken II1995/96, 23 714, nr. 6, p. 9 en Kamerstukken II, 1993/94, 23 714, nr. 3, p. 13). De rechtbank oordeelt dat van lichtvaardig gebruik van die mogelijkheid geen sprake is, aangezien de vader en de moeder nagenoeg vijftien jaar uit elkaar zijn en de moeder sindsdien feitelijk alleen het gezag over de minderjarige uitoefent. In dat kader neemt de rechtbank eveneens in aanmerking dat tussen de vader en de minderjarige inmiddels weer contact plaatsvindt, dat de vader regelmatig wordt geïnformeerd over de minderjarige en dat is afgesproken dat de minderjarige de achternaam van de vader zal behouden. Afwijking van de driejaarstermijn druist volgens de rechtbank, in dit specifieke geval, dan ook niet in tegen de ratio van de bepaling. Volgens de rechtbank is het in het belang van de minderjarige noodzakelijk, dat de moeder en de stiefvader beiden worden belast met het gezamenlijk gezag over de minderjarige. De rechtbank wijst beide verzoeken toe.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 21-03-2013

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2013:BZ8465

Zaaknummer: c/04/119734 / FA RK 12-1736

Wetsartikelen: 1:253n BW, 1:251a BW, 1:253t BW en 3 lid 1 IVRK

RECHTSPRAAK

De bijdrage aan kinderalimentatie vastgelegd in het ouderschapsplan is aangegaan onder grove miskenning van de wettelijke maatstaven

Bij de echtscheidingsbeschikking heeft de rechtbank onder meer bepaald dat de man voor de drie kinderen van partijen € 225 per maand per kind aan de vrouw dient te betalen, zoals partijen zijn overeengekomen in het ouderschapsplan. De man heeft tegen deze beschikking hoger beroep ingesteld wat betreft de kinderalimentatie. De man voert in hoger beroep aan dat de overeenkomst inzake de kinderalimentatie in het ouderschapsplan onder dwaling tot stand is gekomen. Het hof is echter van oordeel dat een beroep op dwaling niet kan slagen. Partijen hebben immers een gezamenlijke advocaat genomen om de gevolgen van de echtscheiding te regelen. De omstandigheid dat de man ervoor heeft gekozen om de vrouw de contacten met deze advocaat te laten onderhouden en hij geen verdere vragen heeft gesteld of nader onderzoek heeft verricht betreffende de vraag of hij het in het ouderschapsplan genoemde bedrag wel zou kunnen betalen, dient voor rekening van de man te komen. De man verzoekt daarnaast wijziging van het ouderschapsplan. De man voert aan dat er sprake is van een grove miskenning van de wettelijke maatstaven, zoals bedoeld in artikel 1:401 lid 5 BW. De man is ervan uitgegaan dat de advocaat zou nagaan of de bedragen zoals neergelegd in het ouderschapsplan in overeenstemming zouden zijn met de wettelijke maatstaven. Tussen partijen staat vast dat de te betalen bijdragen niet zijn vastgesteld aan de hand van een draagkrachtberekening. Nadat het hof de behoefte en draagkracht heeft berekend, komt het hof uit op een door de man te betalen bijdrage van € 109 per maand per kind. Gelet op deze bedragen en de bedragen die in het ouderschapsplan zijn vastgesteld, is het hof van oordeel dat tussen die twee bedragen een zodanige wanverhouding bestaat dat de overeenkomst destijds is aangegaan met grove miskenning van de wettelijke maatstaven. Daarnaast is ter zitting komen vast te staan dat partijen niet de bedoeling hadden van de wettelijke maatstaven af te wijken. Het hof gaat over tot vernietiging van de beschikking voor zover het de kinderalimentatie betreft en bepaalt de bijdragen op € 109 per kind per maand, met ingang van de datum van de echtscheidingsbeschikking, aangezien partijen het eens zijn over deze ingangsdatum.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 09-04-2013

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2013:BZ7827

Zaaknummer: 200.112.648/01

Wetsartikelen: 1:401 lid 5 BW

RECHTSPRAAK

Vervangende toestemming tot verhuizing verleend na een afweging van alle belangen en in acht name van alle omstandigheden van het geval

Uit de verbroken relatie van de ouders is de minderjarige geboren. De man heeft het kind erkend. De ouders oefenen het gezamenlijk gezag over de minderjarige uit. Het kind heeft haar hoofdverblijf bij de moeder. De minderjarige is onder toezicht gesteld van BJZ. De rechtbank heeft de moeder vervangende toestemming verleend om met het kind te verhuizen naar of in de omgeving van plaats X en op een nieuw adres aldaar in te schrijven. Tevens is vervangende toestemming verleend om het kind daar in te schrijven op een basisschool. De vader heeft tegen deze beslissing hoger beroep ingesteld. De door de vader is onder meer aangevoerd dat het kind in de eerdere woonplaats geworteld is, daar geboren en getogen is en daar haar familie en vriendjes en vriendinnetjes heeft. Het hof merkt dit geschil aan als een geschil ex artikel 1:253a BW, waarover een zodanige beslissing moet worden genomen als in het belang van de minderjarige wenselijk voorkomt. De belangen van de minderjarige dienen hierbij centraal te staan, maar zijn niet doorslaggevend. Conform vaste rechtspraak dient de rechter in een geschil als het onderhavige alle omstandigheden van het geval in acht te nemen en alle betrokken belangen af te wegen waaronder:

- De noodzaak om te verhuizen;
- De mate waarin de verhuizing is doordacht en voorbereid;
- De door de verhuizende ouder geboden alternatieven en maatregelen om de gevolgen van de verhuizing voor de minderjarige en de andere ouder te verzachten en/of te compenseren;
- De mate waarin de ouders in staat zijn tot onderlinge communicatie en overleg;
- De rechten van de andere ouder en de minderjarige op onverminderd contact ten elkaar in hun vertrouwde omgeving;

- De verdeling van de zorgtaken en de continuïteit van de zorg;
 - De frequentie van het contact tussen de minderjarige en de andere ouder voor en na de verhuizing;
 - De leeftijd van de minderjarige, zijn mening en de mate waarin de minderjarige geworteld is in zijn omgeving of juist extra gewend is aan verhuizingen;
 - De (extra) kosten van de omgang na de verhuizing.
-

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 09-04-2013

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2013:BZ7834

Zaaknummer: 200.115.129

Wetsartikelen: 1:253a BW